

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง
(แบบฟอร์ม 4)

สำหรับงานพัฒนาคุณภาพงาน

เลขที่ผลงาน...../.....

ชื่อ-สกุล นางสาวปิยนุช รังษี เบอร์โทรภายใน 02-200-3851-3

เบอร์มือถือ 062-7523630

หน่วยงาน SDIPD81

ภาควิชาฯ / ฝ่าย(ต้นสังกัด) ฝ่ายการพยาบาล

*ชื่อ-สกุล นางสาวปิยนุช รังษี รหัสบุคคล 016137

(ผู้ที่จะรับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

***หมายเหตุ:** 1.กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ให้ไว้

โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณากรอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

เรื่อง กำลังใจไม่มีหมด

จากเด็กสาวต่างจังหวัดที่กำลังจะจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีพลังเปี่ยมล้น เต็มไปด้วยความฝัน จากเด็กสาวที่ไม่เคยห่างจากอ้อมกอดของครอบครัว ขาดประสบการณ์ การใช้ชีวิตเพียงลำพัง เพียงเพราะเหตุนี้ฉันจึงเลือกเรียนต่อมหาวิทยาลัยใกล้บ้าน ในขณะที่บรรดาเพื่อนๆ ของฉัน ต่างหาที่เรียนต่อในคณะที่ตนเองใฝ่ฝัน ชะมักเขม้นเตรียมความพร้อม เพื่อสอบชิงแข่งขัน ถึงแม้ว่าบางคน อาจต้องจากบ้าน ไปเรียนในสถานที่ไกลๆ ก็ตาม แต่นั่น คือความฝันที่ทุกคนพยายามที่จะไขว่คว้ามันมาให้ได้ กลับมาที่ตัวฉัน ทั้งตื่นเต้นและกังวลในทุกๆ อย่าง เพราะฉันรู้สึกว่านี้คือ สิ่งสำคัญที่ทำให้ครอบครัวภูมิใจ และถือว่าการเติบโตขั้นแรกของการก้าวสู่วิถีการทำงาน ความคิดและความรู้สึกตอนนั้น ปะปนจนก่อให้เกิดความกังวลใจ ฉันเลือกเรียนในคณะวิศวกรรม แน่ละ ฉันต้องทำได้ ในใจตอนนั้นมีทั้งความกลัวและความกังวลต่างๆ มีมายมายเหลือเกิน ในวันประกาศผล ฉันแทบไม่เชื่อสายตาตัวเอง ฉันสอบติดคณะวิศวกรรมศาสตร์ วินาทีนั้นฉันทั้งตื่นเต้นดีใจ แต่ความดีใจของฉัน ก็อยู่กับฉันไม่ได้นาน ความรู้สึกตอนนั้นเหมือนโดนฟ้าผ่า เมื่อครอบครัวของฉัน ไม่สนับสนุนให้ฉันเรียนวิศวกรรม ด้วยเหตุเพราะครอบครัวของฉันเห็นว่างานด้านวิศวกรรมนั้นไม่เหมาะกับผู้หญิง การตัดสินใจเบี่ยงเบนจุดหมายของชีวิตการเรียนและการทำงาน จึงเกิดขึ้นอีกครั้ง

ฉันจึงเลือกที่จะเรียนผู้ช่วยพยาบาลที่ระยะเวลาในการเรียนน้อย แต่มีงานทำและมั่นคง ใช้ระยะเวลาในการศึกษาเล่าเรียนเพียง 1 ปี ที่สำคัญมหาวิทยาลัยที่เรียนไม่ได้ไกลจากที่บ้านมากนัก ทำให้สามารถเดินทางกลับไปเยี่ยมครอบครัวได้บ่อยๆ ลดความคิดถึงลงได้บ้าง ทุกครั้งที่ฉันได้กลับไปเยี่ยมครอบครัวเหมือนกลับไปเติมพลังชีวิตให้กับตัวเองเพื่อที่จะได้มีแรง มีพลังกาย พลังใจที่เข้มแข็งในการศึกษาเล่าเรียน ให้สำเร็จตามความคาดหวังของบุพการีอันเป็นที่รัก

ในวันที่ครอบครัวรอคอยก็มาถึง ใช่แล้ว ฉันเรียนจบและกำลังจะมีงานทำในอนาคตอันใกล้
ความสำเร็จของฉันต่างทำให้ทุกคนที่อยู่รอบข้างฉันมีแต่รอยยิ้ม แต่นั่นเป็นเพียงจุดเริ่มต้น เมื่อก้าวเข้าสู่ชีวิต
การทำงาน ความคาดหวังที่เกิดขึ้นหลังจากนี้ มิได้หมายถึงครอบครัวที่ต่างต้องการให้มีความเจริญก้าวหน้า
ในหน้าที่การงานที่ดีเท่านั้น แต่นั่นหมายถึง ความคาดหวังที่เกิดจากผู้ร่วมงาน รวมถึงญาติและผู้ป่วยที่เราเข้าไป
ไปให้การดูแล ต่างต้องการการดูแลที่มีคุณภาพ จากมืออาชีพ

ถึงแม้ว่าการเลือกเข้ามาเส้นทางสายนี้ จะทำให้การใช้ชีวิตไม่ปกติเหมือนอาชีพอื่นๆ กิน นอนไม่เป็น
เวลา 1 ใน 3 ของวัน ใช้ไปกับการทำงาน นาฬิกาชีวิตไม่ตรงกับครอบครัวคนรอบข้าง บางครั้งชีวิตวนลูป
ครั้งแล้วครั้งเล่า แต่นั่นไม่ได้หมายความว่า ฉันจะเริ่มรู้สึกเหนื่อยล้า หรือ หหมดไฟในการทำงาน ความรู้สึก
ภาคภูมิใจในการได้ดูแล ได้ช่วยเหลือผู้ป่วยให้สามารถกลับไปทำหน้าที่ของตนเอง ในครอบครัว ในสังคม คือสิ่ง
ที่ทำให้ฉันมีกำลังใจ มีแรงจูงใจในการทำงาน หากเลือกแล้วในเส้นทางนี้แล้ว เราไม่จำเป็นต้องเก่งที่สุด
แต่ขอให้ทำดีที่สุด ในจุดที่เราเลือกเดิน “มาทำงานที่เรารักกันเถอะ”

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน)นางสาวปัญญช รัชชี

ลงชื่อ(หัวหน้า ภาค/ฝ่าย/งาน/หน่วย) นางสาว อีรพรรณ คนชม

สังกัด หอผู้ป่วย

พิเศษ 81

งานการพยาบาลผู้ป่วยใน